

Négyórás nivós vita után a közgyűlés többsége — elfogadta a fogyasztási adó szabályrendeleteit A jobboldal megszavazta a gyermekek és betegek adóját

(A Délmagyarország munkatársától.) Megcsappant érdeklődés mellett folytatta hétfőn a törvényhatósági bizottság a májusi napirend tárgyalását. Soron a *kisgyűlés ügyrendtervezete* következett. A tervezetet dr. Tóth Béla főjegyző ismertette, még pedig úgy, hogy a szakaszok számát és címét felolvasta. A javaslatot *hozzászólás nélkül fogadta el a közgyűlés*.

Negyedöt után néhány perccel már Rack Lipót tanácsnok kezdte meg

a múlt évi zárszámadás

ismertetését. Bevezetőül elmondta, hogy a gazdasági viszonyok következtében a város jövedelmei megcsappantak úgy, hogy 1,512.000 pengővel kevesebb folyt be a költségvetési előirányzatnál. Ismertette az üzemek zárszámadását és a város vagyonszerlegét.

Dr. Kertész Béla kért szót először. Megállapítja, hogy a város egyévi költségvetési hiánya meghaladja az 1,800,000 pengőt, ami meghaladja a költségvetés 20 százalékát. Ezt csak kölcsönből lehet fedezni. A folyó szükségletek kölcsönökből való fedezése pedig pénzügyi katasztrófához vezet. A város zárszámadása megdönti a minden vonalon való leépítés jelszavát. A magángazdaság önmagát nem állíthatja helyre, mert minden erőit kizsivattyúzták már belőle a közületek. A szanálás így a közületek kötelessége. A helyzetet előnyös kölcsönökkel lehet csak megoldani. Ezeknek megszerzésére elérkezett a legkedvezőbb pillanat, mert a nemzetközi pénzpiacon a kamatláb elérte a mélypontot. A városnak tehát nagy szandálási kölcsön felvételét kellene megkísérlnie. Ezzel injekciót adhatna a város gazdasági életének.

Dr. Kelemen László megállapítja, hogy a költségvetési hiánynak legalább fele a földberek rovátában mutatkozik. Ennek a szemstermelés világválságán kívül fontos oka az is, hogy Magyarországon a föld hozadéka aránytalanul kevés. A szemstermelés helyett a kertgazdaság felé kellene fejleszteni a magyar agrikulturát. Ezt azonban meg-

nehezíti a beruházás aggodalmassága. A bérleti szerződések jelenleg nem nyújtanak elég garanciát arra, hogy a beruházó bérlet megkapja bérleti szerződésének lejártá után is beruházásainak értékét.

Lájer Dezső: A zárszámadás adatai szerint a város pénzügyi helyzete igen szomorú. Ha valami nem történik, akkor a város közeledik az összeomlás felé. A bevételek csökkentek, a kiadásokat redukálta a város, de az igazgatás költsége, az adminisztráció drágult, erre többet költ a város.

A városrendezés költségeire évről-évre kevesebbet fordít, ezzel szemben a személyi kiadások emelkednek.

A városi adminisztrációt kétségtelenül túlméretezték.

— Én magam is katolikus vagyok — mondotta ezután —, nem akarom bántani egyik vallás érdekeit sem, de meg kell állapítanom, hogy felekezeti célokra aránytalanul sokat költ a város, viszont népjóléti célokra igen keveset. A felekezeti célokra szükséges összegeket adják össze a felekezetek hívei.

Ismereti ezután azokat az adójövedelmeket, amelyekhez a város a fogyasztás, a munka és a kereset megadóztatásával jut és azt bizonyítja, hogy a vagyont aránytalanul kis adóval terhelik meg.

Kifogásolja ezután Lájer, hogy sem a kisgyűlésben, sem a bizottságokban nem juttattak helyet a munkásság képviselőinek. Így észrevételeiket csak a plénum előtt terjeszthetik elő. A pénzügyi bizott-

ságot és a kisgyűlést a legnagyobb megtakarítás elve, kell, hogy fűtse, de a másik oldalon szükséges az adóterhek csökkentése is. Új jövedelmekről is gondoskodni kell, de nem *fogyasztási adók formájában, hanem a vagyoni fokozottabb megterhelésében*. A zárszámadást *antidemokratikusnak* tartja, ezért nem fogadja el.

Más felszólaló nem jelentkezett. A felszólalásokra Rack Lipót tanácsnok válaszolt. Bejelenté, hogy a polgármester már lépéseket tett egy nagyobb külföldi kölcsön felvétele érdekében. Városrendezésre azért nem költöttek többet a város, mert a költségvetésben nem irányzott elő többet a közgyűlés.

A közgyűlés többsége ezután *elfogadta* általánosságban a zárszámadást.

A részleteket Scultety Sándor főszámvévo ismertette. A zárszámadást részleteiben egyetlen felszólalás nélkül fogadta el a közgyűlés.

Lényegtelenebb kisgyűlési előterjesztések után dr. Szabó Géza kulturtanácsnok

az egyetemi hozzájárulásra

vonatkozó 1926. évi közgyűlési határozat módosítására vonatkozó javaslatot terjesztette elő. A módosítási javaslat szerint a város nem köti le a teljes hozzájárulás kifizetését a bonctani, kórbonctani és orvostani intézetek felépítéséhez is.

Lájer Dezső szólalt fel. A kultuszminisztert köszöntve illeti meg az egyetemi építkezésekért. Foglaljon azonban a közgyűlés állást amellett, hogy a kormány váltsa be vállalt kötelezettségét és tartsa fenn eredeti határozatát.

A közgyűlés a kulturtanácsnok és a polgármester hozzájárulása után a kisgyűlési javaslat szerint módosította a régi határozatot.

Ezután fölemelte a közgyűlés az iskolán kívüli népművelési alap 3000 pengős segélyét 5000 pengőre.

A következő pontok hozzászólás nélkül mentek keresztül. Félhat órakerült sor a tárgysorozat 31. pontjára,

az ásványvizek és szikvizek fogyasztási adójára

vonatkozó szabályrendelettervezet tárgyalására.

A tervezetet dr. Szekerke Lajos ügyész ismertette. Elismeri, hogy a *fogyasztási adó nem népszerű, a vagyont azonban a város nem adóztathatja meg, mert ennek törvényes akadályai vannak*. A város fogyasztási adót csak azokra a cikkekre kívánja kivetni, amelyek nem föltétlenül közszükségleti cikkek. De ezekre is csak olyan kis mértékben, hogy az nem befolyásolja majd a fogyasztást.

A tervezet részletes ismertetése után dr. Dettre János szólalt fel. Elvi szempontból nem kifogásolja a szódavíz megadóztatását. A belügyminiszter föntartotta hivatali elődjének álláspontját, amely szerint a város által szedett fogyasztási illetékek föltétlenül megszüntetendők, mert az illetékek alapját az állam már forgami adóval megadóztatta és ebből a város részesedést kap. A miniszter az egész rendszert tévesnek, helytelennek és célszerűtlennek minősítette.

A polgármester Dettre beszéde közben átadja helyét Pálffy József polgármesterhelyettesnek, maga pedig a vitaközé székbe ül, mondván:

— Gyere már Józka, erre válaszolnom kell. Dettre elismeri beszédében, hogy a városnak szüksége van új jövedelemre, de nem ol' arra, amely bünteti a termelést és a fogyasztást és amely támogatja a tökére nyílását. Ol' an adókra van szükség, amely védi a termelést és biztosítja a város háztartásának egyensúlyát. Ilyen adó az értékadó. A szabályrendelettervezet nem állja ki a komoly, morális és jogászai kritikát. A város négy és fél évig törvénytelenül szedte a fogyasztási illetéket. Amikor vita keletkezett az érdekeltek és a város között, mindkét fél nobilisan viselkedett. Olyan megállapodás jött létre, amely elnyerte a kormányhatalóság jóváhagyását is. Az a miniszteri rendelet, amelyre hivatkozt az előadó, ezen a megállapodáson nyugodott. Ebben a megállapodásban az érdekeltek lemondtak a törvénytelenül szedett illetékek visszaköveteléséről, a város tanácsa viszont kimondta, hogy úgy alkotja meg az új szabályrendeletet, hogy a szódavíz adója nem lesz több féljélnél. Ez a megállapodás morálisan kötelezi a várost. Indítványozza, hogy a közgyűlés adja vissza a szabályrendeletet a polgármesternek, hogy hallgassa meg a jogügyi bizottságot a megállapodást illetőleg.

Kifogásolja, hogy a város üvegönként akarja

megadóztatni a szódavízet, amikor minden szikvizgyár vízmérő órán mért vízet használ. Kifogásolja, hogy a szabályrendelet szerint a félliteres üveg adója ugyanannyi, mint az egyliteresé. A törvényesség képviseletében kéri a közgyűlést, hogy ha már nem veszi le a napirendről a kérdést, utalja azt a jogügyi bizottság elé.

Az egyik bizottsági tag azt indítványozza, hogy a szódavíz adóját kétszörösre emelje a város.

Horráth József nem fogadja el a javaslatot, mert sem az ásványvíz, sem a szódavíz nem luksuscikkek, inkább gyógyvíz. A börtömelők azt hiszik, hogy a szódavíz megdrágítása fokozza a borfogyasztást. Ez a felfogás is téves. Az adó ellenőrzéséhez egy sereg új alkalmazottira van szüksége a városnak.

Dr. Meskó Zoltán elismeri, hogy az ásványvizek gyógycélokat szolgálnak bizonyos körülmények között. Ezért azt kéri, hogy a gyógycélból kiszolgáltott ásványvizek adómentesek legyenek. A szódavíz megadóztatását elvi szempontból nem ellenzi.

Ezután a polgármester reflektált a felszólalásokra. A városnak ez az adó nem 40 éven keresztül jelentett jövedelmet. A forradalmak után vált csak az adó törvénytelenné, mert a minisztérium nem ismerte a helyzetet, tájékozatlan volt. Elismeri, hogy a város négy és fél évig törvényes felhatalmazás nélkül szedte az adót, de az adószedést utólag szankcionálta a minisztérium. A szabályrendeletben foglalt adó olyan elenyészően kicsi, hogy még a szódavízgyárosok sem kifogásolhatják. A városnak szüksége van jövedelmekre. Sokkal szívesebben eltörölné a hídvámot, mint a szikvizadót. Kérte a javaslat elfogadását.

Dr. Dettre János a zárszó jogán szólalt föl. A polgármester azt mondja, hogy azért van szükség a szikvizadóra, mert kövezní kell belőle az utcákat. Ez nem áll. A pénz a színház deficitjének fedezésére kell, szubrettet kell szerződtetni belőle. A megállapodás nemcsak a polgármesterre kötelező, hanem a közgyűlésre is.

Pálffy polgármesterhelyettes elrendeli ezután a névszerinti szavazást. A közgyűlés 51 szavazattal 16 ellenében elfogadta a szabályrendeletet dr. Meskó Zoltán módosításával.

Következett

a déligyümölcsök, a kereskedelmi sütemények, a kávé, a csokoládé és a tea

fogyasztási adójának szabályrendelete.

— Hol van még Szegeden kívül ez az adó? — kérdi Pick Jenő.

— Nem tudom, de a jövedelemre szüksége van

a városnak, — mondja dr. Szekerke Lajos, aki ismerteti a javaslatot.

— A kenyér után még több lenne az adójövedelem! — szolt közbe nagy helyeslés közben

Május 1-től

kezdve

üzletem áthelyezése alkalmából

raktáramat

30%

árleszállítással

csak készpénzfizetés mellett

árusítom

626

Fein Lajos

Klauzál tér 3.

Nézzé meg
kirakataimait!